

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 27. kolovoza 2017. [\[Multimedia\]](#)

U Isusovim rukama i najmanji kamen postaje dragocjen

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (Mt 16, 13-20) donosi nam ključni odlomak na Isusovu putu s njegovim učenicima: trenutak kad On želi provjeriti na kojem je stupnju njihova vjera. Najprije želi saznati što ljudi misle o njemu. Jedni su smatrali da je Isus jedan od proroka, što je istina, ali oni ne shvaćaju srž njegove osobe, ne shvaćaju srž njegova poslanja. Potom postavlja učenicima pitanje koje mu najviše leži na srcu, to jest izravno ih pita: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (r. 15). I s tim „A vi...“ Isus snažno razlučuje apostole od mnoštva, kao da im kaže: ali vi, koji ste svaki dan sa mnom i koji me poznajete izbliza, što ste vi shvatili o meni? Učitelj od svojih učenika očekuje uzvišen i drugačiji odgovor od onoga koje daje javnost. I, doista, takav odgovor izvire iz srca Šimuna Petra: „Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga“ (r. 16). Šimun Petar izgovara riječi koje ga nadilaze, koje ne dolaze od njegove naravne sposobnosti. Možda nije završio ni osnovnu školu, a ipak je kadar izreći te riječi, snažnije od njega! Nadahnua mu ih je Otac nebeski (usp. r 17), koji objavljuje prvaku Dvanaestorice Isusov istinski identitet: On je Mesija, Sin kojeg je Bog poslao da spasi čovječanstvo. I iz toga odgovora Isus shvaća kako, zahvaljujući vjeri koju je darovao Otac, postoji čvrst temelj na kojem se može sagraditi njegova zajednica, Crkva. Stoga kaže Petru: „Ti si Petar – to jest stijena, hrid – i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju“ (r. 18).

Isus i s nama danas želi nastaviti izgrađivati Crkvu, tu kuću s čvrstim temeljima, no u kojoj ne nedostaje pukotina te je treba neprestano obnavljati. Uvijek. Crkvu treba neprestano obnavljati, popravljati. Mi se zasigurno ne osjećamo poput stijena, već poput malenih kamenčića. Ipak nijedan kamenčić nije beskoristan, štoviše, u Isusovim rukama najmanji kamen postaje dragocjen, jer ga On uzima, gleda ga s nježnošću, oblikuje ga svojim Duhom i stavlja na pravo mjesto, koje je od vječnosti u njegovoj namisli i gdje je najkorisniji čitavoj građevini. Svaki je od nas mali kamen, ali u Isusovim rukama sudjeluje u izgrađivanju Crkve. I svi smo mi, ma kako maleni bili, „živo kamenje“, jer kad Isus uzme u ruku svoj kamen, čini ga svojim, čini ga živim, punim života, punim Duha Svetoga, ispunjava mu život svojoj ljubavlju i na taj način imamo mjesto i poslanje u Crkvi

koja je zajednica života sastavljena od mnoštva kamenja koji su svi različiti i koji u znaku bratstva i zajedništva tvore jednu građevinu.

K tome, današnji nam evanđeoski odlomak doziva u sjećanje kako je Isus htio da njegova Crkva ima vidljivo središte zajedništva u Petru – ni on nije veliki, već tek maleni kamen, ali koji u Isusovim rukama postaje središte zajedništva – u Petru i u svima onima koji će ga naslijediti u istoj zadaći prvaka Crkve, koji su od samih početaka prepoznavani u rimskim biskupima, gradu u kojem su sveti Petar i Pavao dali svjedočanstvo krvi

Stavimo svoje pouzdanje u Mariju, Kraljicu apostola i Majku Crkve. Ona je bila u dvorani Posljednje večere, uz Petra, kad je Duh Sveti sišao nad apostole i potaknuo ih da izađu i svima naviještaju da je Isus Gospodin. Neka nas danas naša Majke podupre i prati svojim zagovorom, kako bi se u potpunosti ostvarilo ono jedinstvo i zajedništvo za koje su Krist i apostoli molili i dali svoje živote.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

proteklih su dana velike poplave pogodile Bangladeš, Nepal i Indiju. Izražavam svoju blizinu tamošnjim pučanstvima i molim za žrtve i one koji trpe zbog te prirodne katastrofe.

Stižu nam tužne vijesti o progonu vjerske manjine i naše braće i sestara iz naroda Rohingya. Izražavam im svoju blizinu. Svi se molimo Gospodin da ih spasi i potakne muškarce i žene dobre volje da im pomognu, da uživaju puna prava. Molimo također za braću naroda Rohingya.